

Bruxelles, den 14.1.2014
COM(2014) 1 final

2014/0005 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

I juni 2005 vedtog Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Forordningen trådte i kraft den 30. juli 2006.

Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder, som med Lissabontraktatens ikrafttræden i december 2009 blev juridisk bindende, finder anvendelse på Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt på medlemsstaterne, når de gennemfører EU-ret.

Europa-Kommissionen ændrede bilag II og III til denne forordning ved hjælp af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1352/2011, som trådte i kraft den 21. december 2011, primært med henblik på at indføre eksportkontrol af visse lægemidler for at forhindre, at sådanne produkter anvendes til henrettelse (henrettelse ved dødelig indsprøjtning). Denne ændring var ledsaget af en vejledning i anvendelsen af artikel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 1236/2005, jf. arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SEC(2011) 1624 af 20. december 2011.

Kommissionen har også indledt en revision af hele forordning (EF) nr. 1236/2005 som følge af navnlig Europa-Parlamentets beslutning af 17. juni 2010¹. I foråret 2012 offentliggjorde Kommissionen en indkaldelse af ansøgninger med henblik på at oprette en ekspertgruppe, som skulle bistå den med revisionen. I perioden fra juli 2012 til juli 2013 mødtes ekspertgruppen seks gange i Bruxelles med de relevante tjenestegrene i Kommissionen.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Efter offentliggørelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1352/2011 gjorde en række EU-lægemiddelproducenter indsigelse mod brugen af deres produkter til henrettelse. EU-producenter af et lægemiddel, som ikke er genstand for eksportkontrol, men som kan anvendes til dødelige indsprøjtninger i USA, har meddelt Europa-Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har truffet for at sikre, at deres distributører i tredjelande forhindrer, at leverancer af dette produkt anvendes til henrettelser. Både de eksporterende producenter og de kompetente myndigheder har tilkendegivet, at det nuværende system til eksportkontrol af lægemidler, som udgør en stor del af de årlige eksporttransaktioner, er unødigt byrdefuld.

Ekspertgruppen er kommet med nyttigt input under revisionen, især med hensyn til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis og spørgsmålet om varer, der markedsføres som egnede til retshåndhævelse, og som kan anvendes til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling. Eksperterne var fortalere for yderligere foranstaltninger til at forhindre, at menneskerettighederne krænkes, men anerkendte også, at handelsrestriktioner bør vurderes på et andet grundlag end blot et forbud mod at anvende udstyr til retshåndhævelsesformål.

¹ Beslutning P7_TA(2010)0236, EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 107.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1 Eksportkontrol, der er målrettet mod henrettelser

Siden den 21. december 2011 har bilag III omfattet et afsnit benævnt "Varer, der kan bruges til henrettelser af mennesker ved brug af dødsprøjter". De tilhørende eksportkontroller bør anvendes for at forhindre, at sådanne produkter anvendes til henrettelser i tredjelande. Den nuværende ordlyd af forordning (EF) nr. 1236/2005 indfører en eksportkontrolordning, som sigter på at forhindre, at varer, som eksporteres fra EU, anvendes til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der bør i forordningen indsættes et særligt kapitel om de eksportkontroller, der skal anvendes for at forhindre, at kontrollerede varer benyttes til henrettelser, og en særlig liste over kontrollerede varer, som der i det følgende henvises til som bilag IIIa, således at formålet med og retningslinjerne for disse kontroller tydeliggøres.

Tortur og anden form for grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf er oftest ulovlig og finder i mange tilfælde ikke sted på landsplan, navnlig i betragtning af at internationale instrumenter uden undtagelse forbyder tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Dødsstraf er derimod ofte fastsat ved lov, hvis et land ikke har afskaffet den. Det er derfor relevant at rejse spørgsmålet om, hvorvidt noget land bør være undtaget kontrol, der har til formål at forhindre henrettelser.

I 1983 blev konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter "den europæiske menneskerettighedskonvention") suppleret af protokol nr. 6 om forbud mod dødsstraf. Denne protokol gav staterne mulighed for at fastsætte lovbestemmelser om dødsstraf for handlinger, der er begået i krigstid eller under overhængende fare for krig. I 2003 blev dødsstraffen forbudt under alle omstændigheder ved protokol nr. 13. Disse protokoller blev ratificeret af EU-medlemsstaterne og også af en række andre stater, som er medlem af Europarådet. Albanien, Andorra, Bosnien-Hercegovina, Georgien, Island, Liechtenstein, FYROM, Moldova, Montenegro, Norge, San Marino, Serbien, Schweiz, Tyrkiet og Ukraine har ratificeret dem og afskaffet dødsstraffen under alle omstændigheder. Armenien og Aserbajdsjan har kun ratificeret protokol nr. 6.

I 1989 vedtog og proklamerede FN's generalforsamling anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som sigter på at afskaffe dødsstraf. Statsparterne til denne protokol forpligter sig til at afskaffe dødsstraf, men har i henhold til artikel 2 ret til at tage et forbehold på tidspunktet for ratificeringen eller tiltrædelsen, som gør det muligt at anvende dødsstraf i tilfælde af en dom for en meget alvorlig handling af militær art begået i krigstid. Derudover er EU's medlemsstater, en række andre europæiske stater, Argentina, Australien, Benin, Bolivia, Canada, Kap Verde, Colombia, Costa Rica, Djibouti, Ecuador, Guinea-Bissau, Honduras, Kirgisistan, Liberia, Madagaskar, Mexico, Mongoliet, Mozambique, Namibia, Nepal, New Zealand, Nicaragua, Panama, Paraguay, Filippinerne, Rwanda, São Tomé og Príncipe, Seychellerne, Sydafrika, Timor-Leste, Turkmenistan, Uruguay, Usbekistan og Venezuela blevet part i protokollen uden forbehold. Aserbajdsjan, Brasilien og Chile er også tiltrådt, men med artikel 2-forbeholdet.

I betragtning af de faste internationale tilsagn, der er afgivet i henhold til enten protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention eller anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder uden artikel 2-forbeholdet, behøver eksport til de stater, der er part i en af ovenstående protokoller, ikke at være genstand for en særlig tilladelse for at forhindre, at de pågældende varer anvendes til henrettelser, men kan blot være omfattet af en generel eksporttilladelse. En sådan tilladelse skal være underlagt hensigtsmæssige betingelser, for at undgå at varerne omdirigeres til et land, som ikke har afskaffet dødsstraffen, uden først at være blevet undersøgt af de kompetente myndigheder. Den

generelle tilladelse bør derfor kun anvendes, hvis slutbrugeren af de eksporterede varer er bosiddende i bestemmelseslandet, og der ikke er tale om genudførsel til andet land. Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, skal der hos de kompetente myndigheder ansøges om en særlig eller en global tilladelse.

3.2 Supplerende foranstaltninger vedrørende varer opført på listen

Med hensyn til den nuværende eksportkontrol, som foretages for at forhindre, at varer, der eksporteres fra EU, anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, er det blevet foreslået, at de gældende handelsrestriktioner suppleres med restriktioner på mæglervirksomhed, teknisk bistand og transit. I den forbindelse rejser lignende spørgsmål sig, når det skal vurderes, om sådanne restriktioner er nødvendige og rimelige for at forhindre, at varer i bilag IIIa anvendes til henrettelser på den ene side, eller for at forhindre, at varer i bilag III anvendes til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf på den anden side. Hvis yderligere restriktioner skønnes nødvendige og rimelige, kan der derfor foretages én vurdering, selv om der kan være forskel på formålet og eventuelle undtagelser.

3.2.1 Mæglervirksomhed i forbindelse med varer i bilag II

Med hensyn til udstyr og varer i bilag II omfatter de gældende bestemmelser (artikel 3 og 4) allerede ydelse af teknisk bistand, og definitionen af import og eksport sikrer, at import og eksport af udstyr eller varer i transit er omfattet af forbuddene. Det er ikke forbudt at yde mæglervirksomhed i forbindelse med sådant udstyr eller sådanne varer. På grundlag af definitionen af mæglervirksomhed i forordning (EF) nr. 428/2009, som indfører en EU-ordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse, kan mæglervirksomhed i forbindelse med udstyr eller varer, som ikke befinder sig i EU, forbydes. Dette ville tilføre en nyttig dimension til det eksisterende forbud, som kun omfatter udstyr eller varer i EU. Eftersom den ene anvendelse, der er for udstyr eller varer i bilag II, er forbudt, er et forbud mod at yde mæglervirksomhed en nødvendig og rimelig foranstaltning for at beskytte den offentlige sædelighed.

3.2.2 Mæglervirksomhed i forbindelse med varer i bilag III eller bilag IIIa og transit af sådanne varer

Eksport af udstyr eller varer i bilag III eller bilag IIIa er underkastet kontrol. Sådant udstyr eller sådanne varer finder både lovlig og ulovlig anvendelse, hvilket er en egenskab, de har til fælles med produkter med dobbelt anvendelse, der er omfattet af forordning (EF) nr. 428/2009. Ifølge omtalte forordning er hverken mæglervirksomhed eller alle produkter i transit underkastet omfattende kontrol. De kompetente myndigheder kan i et bestemt tilfælde gøre mægleren bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvis er eller kan være bestemt til anvendelse i forbindelse med udvikling, fremstilling, håndtering, anvendelse, vedligeholdelse, oplagring, sporing, identificering eller spredning af kemiske, biologiske eller nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer eller til udvikling, fremstilling, vedligeholdelse eller oplagring af missiler, der kan fremføre sådanne våben. På grundlag heraf kan de forbyde bestemte varers transit.

Mens forbuddene mod tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og henrettelse bygger på folkeretten, findes der ingen internationale regler for de tilsvarende restriktioner på handel. Derved adskiller forordning (EF) nr. 1236/2005 sig fra forordning (EF) nr. 428/2009, som giver en række internationale eksportkontrolordninger virkning. Eftersom forordningen fra 2009 vedrører international sikkerhed, er medlemsstaternes og tredjelændenes efterretning med hensyn til kemiske våben, biologiske våben og atomvåben samt disses fremføringssystemer meget veludviklet. Med

hensyn til udstyr eller varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf er det dog usandsynligt, at en sådan efterretning finder sted, og de kompetente myndigheder mangler formodentlig de oplysninger, der er nødvendige for at kunne underrette en eksportør om den forventede slutanvendelse.

Hvis der anvendes handelsrestriktioner, bør de ikke gå ud over, hvad der er påkrævet. Dette krav anses for at stå i vejen for at anvende omfattende kontrol på udstyr eller varer i bilag III eller bilag IIIa i transit og på ydelsen af mæglervirksomhed i forbindelse med udstyr eller varer i bilag III eller bilag IIIa, eftersom sidstnævnte har lovlige anvendelsesformål, men også kan anvendes til henholdsvis tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf eller til henrettelse. Eftersom sådanne handlinger er i strid med den offentlige sædelighed, bør mæglere i EU ikke kunne drage fordel af handel, der favoriserer eller på anden måde fremmer disse handlinger. Der bør derfor indføres et forbud mod ydelsen af tilhørende mæglervirksomhed for mæglere, som er bekendte med, at kontrolleret udstyr eller kontrollerede varer, som skal leveres til et tredjeland, men ikke befinder sig i EU, er eller kan være beregnet til sådan anvendelse. Et sådant forbud vil også gælde, hvis de kompetente myndigheder undtagelsesvist har tilstrækkelige oplysninger til at informere mægleren om den tilsigtede slutanvendelse.

Varer i transit, som forlader EU's toldområde til et bestemmelsessted i et tredjeland, skal betragtes som varer, der er afsendt fra et andet tredjeland. Et forbud mod den eksport af sådanne varer til et tredjeland, som foretages af en økonomisk operatør, der er bekendt med, at varerne er eller kan være beregnet til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, vil typisk gælde en økonomisk operatør, som ikke er etableret i EU, og vil derfor skulle håndhæves i et tredjeland. Eftersom de økonomiske operatører, som fragter varerne i transit inden for EU's toldområde, normalt ikke råder over oplysninger om slutbrugeren, anses det ikke for rimeligt at indføre et forbud over for transportøren. Et forbud, som bygger på en økonomisk operatørs kendskab til den tilsigtede anvendelse af transitvarer, der er opført i bilag III eller bilag IIIa, vil derfor ikke være hensigtsmæssigt.

3.2.3 Teknisk bistand i forbindelse med varer i bilag III eller bilag IIIa

Med hensyn til teknisk bistand i forbindelse med varer i bilag III eller bilag IIIa er der i øjeblikket ingen kontrol af leveringen af sådan bistand til tredjelande. Forordning (EF) nr. 428/2009 indeholder ingen eksplicit bestemmelse om teknisk bistand, men omfatter overførsel af teknologi og software (der er opført) i definitionen af udførsel. Selv om "teknisk bistand" kan have en lidt bredere betydning end overførsel af teknologi, er sådan overførsel genstand for omfattende kontrol. Forordning (EF) nr. 428/2009 giver virkning til en række internationale eksportkontrolordninger og vedrører international sikkerhed. Den tilstræber at forebygge spredning af kemiske våben, biologiske våben og nukleare våben og deres fremføringssystemer. Overførslen af teknologi og software kontrolleres derfor for at forhindre et land i at udvikle sin egen kapacitet til at fremstille varer, som EU kontrollerer og ikke vil eksportere til det.

Forordning (EF) nr. 1236/2005 sigter på at forhindre leveringer til visse slutbrugere, som vil anvende relevant udstyr eller relevante varer fra EU til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og ikke på at forhindre et tredjeland i at erhverve teknologi vedrørende sådant udstyr eller sådanne varer. Omfattende kontrol af leveringen af teknisk bistand vedrørende det udstyr eller de varer, der er opført, anses ikke for rimeligt. Da henrettelse, tortur og anden form for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf er i strid med den offentlige sædelighed, bør leverandører af teknisk bistand, der er etablerede i EU, ikke drage fordel af handel, der favoriserer eller på anden

måde fremmer disse handlinger. Der bør derfor indføres et forbud mod at yde teknisk bistand over for enhver, som er bekendt med, at det kontrollerede udstyr eller de kontrollerede varer, som bistanden til tredjelandet vedrører, er eller kan være beregnet til sådan anvendelse. Et sådant forbud vil også gælde, hvis de kompetente myndigheder undtagelsesvist har tilstrækkelige oplysninger til at informere leverandøren af teknisk bistand om den tilsigtede slutanvendelse for de varer, som den pågældende bistand vedrører.

3.3 Definition af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf

Den definition af tortur, der anvendes i forordning (EF) nr. 1236/2005, er taget fra FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf fra 1984. Selv om udtrykket "anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf" bygger på dette internationale instrument, er det ikke defineret i FN-konventionen. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis tyder på, at der er behov for at tage definitionen i forordning (EF) nr. 1236/2005 op til fornyet overvejelse. Det hedder i artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at i det omfang chartret indeholder rettigheder svarende til dem, der er sikret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, har de samme betydning og omfang som i konventionen.

Definitionen i forordning (EF) nr. 1236/2005 omfatter i øjeblikket handlinger, der påfører "stærk smerte eller lidelse", mens der i definitionen af tortur henvises til "stærk smerte eller lidelse". I stedet for at bygge på forskellige grader af smerte eller lidelse bør der ved sondringen mellem disse former for handling tages hensyn til, om der er eller ikke er en hensigt om at påføre smerte eller lidelse, og til brugen af smerte eller lidelse med henblik på et formål, der er anført i definitionen af tortur. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol henviser i sin dom af 13. december 2012, Khaled El-Masri v. FYROM (Application No 39630/09) til artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention og til tidligere retspraksis (uddrag her gengivet i en uofficiel oversættelse):

"196. Hvis mishandling skal være omfattet af artikel 3, skal der være tale om et minimum af hårdhed. Vurderingen af dette minimum afhænger af alle sagens omstændigheder, såsom behandlingens varighed, dens fysiske eller psykiske virkninger og i visse tilfælde ofrets køn, alder og sundhedstilstand. Andre forhold, der gør sig gældende, er formålet med behandlingen samt hensigten eller motivationen bag

197. For at afgøre, om en bestemt form for mishandling bør kategoriseres som tortur, skal retten tage hensyn til forskellen i artikel 3 mellem dette begreb og begrebet umenneskelig eller nedværdigende behandling. Denne sondring ser ud til at være blevet indarbejdet i konventionen for at sikre, at det særlige stigma ved "tortur" alene er knyttet til bevidst umenneskelig behandling, som forårsager meget alvorlig og grusom lidelse ... Udover graden af behandlingens hårdhed er der et formålsbestemt element, hvilket anerkendes i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som trådte i kraft den 26. juni 1987, og som definerer tortur som en bevidst påførelse af stærk smerte eller lidelse, med det formål bl.a. at fremskaffe oplysninger, straffe eller skræmme (artikel 1 i FN-konventionen) ..."

Med hensyn til udelukkelsen fra begge definitioner af smerte eller lidelse, der alene følger af lovlige straffe, er en præcisering hensigtsmæssig. Mens frihedsberøvelse i princippet er en

lovlig straf, hævder Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at det påhviler den pågældende stat at sikre, at interneringsvilkårene er forenelige med respekten for den menneskelige værdighed, at måden og metoden, hvorpå foranstaltningen gennemføres, ikke påfører den frihedsberøvede person lidelser eller trængsler af en grad, der ligger over det uundgåelige niveau af lidelse, der er forbundet med frihedsberøvelse, og at vedkommendes ve og vel under hensyntagen til de praktiske begrænsninger, der er forbundet med fængsling, sikres på passende vis. Retspraksis viser, at de kumulative virkninger af interneringsvilkår kan resultere i en krænkelse af artikel 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention, navnlig hvis cellerne er overfyldte og de sanitære forhold er ringe. Følgende domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol indeholder eksempler på sådanne krænkelse:

- 15. juli 2002, V. Kalashnikov v. Russia (Application No 47095/99),
- 4. februar 2003, F. Van der Ven v. the Netherlands (Application No 50901/99),
- 11. marts 2004, P. Iorgov v. Bulgaria (Application No 40653/98),
- 8. juli 2004, I. Ilaşcu and others v. Moldova and Russia (Application no. 48787/99),
- 20. november 2008, A. Işyar v. Bulgaria (Application No 391/03),
- 2. juli 2009, M. Kochetkov v. Estonia (Application No 41653/05),
- 16. juli 2009, I. Sulejmanovic v. Italy (Application No 22635/03),
- 10. januar 2012, S. Ananyev and others v. Russia (Applications Nos 42525/07 og 60800/08),
- 22. maj 2012, T. Idalov v. Russia (Application No 5826/03).

3.4 Gennemførelsesbeføjelser eller delegerede beføjelser

Forordning (EF) nr. 1236/2005 giver Europa-Kommissionen beføjelse til at ændre bilagene. Med undtagelse af bilag I bistår Kommissionen af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne. Den undersøgelsesprocedure, der er beskrevet i forordning (EU) nr. 182/2011, finder anvendelse (jf. artikel 13, stk. 1, litra c), i samme forordning).

Kommissionen har fremsat forslag om at indrømme delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser på området den fælles handelspolitik (KOM(2011) 82 og KOM(2011) 349). I juni 2013 nåede Europa-Parlamentet og Rådet til enighed om, hvad der skal ske med disse forslag fra Kommissionen; de forventes at vedtage en forordning ved udgangen af 2013, som bl.a. vil ændre Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005, således at der kan gives delegerede beføjelser.

Der er imidlertid ikke taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt der bør anvendes en hasteprocedure for ændringer af visse bilag til Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005. Kommissionen mener, at en sådan procedure vil være hensigtsmæssigt, hvis listen over forbudte og kontrollerede varer ændres, navnlig hvis der kommer nyt udstyr eller nye varer på markedet, og det er nødvendigt at anvende den relevante foranstaltning øjeblikkeligt for at forhindre, at der opbygges lagre i løbet af den 2-månedernes periode (såfremt denne ikke forlænges), som Europa-Parlamentet og Rådet har til at gøre indsigelse mod foranstaltningen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005² blev vedtaget i 2005 og trådte i kraft den 30. juli 2006. Som følge af Europa-Parlamentets opfordringer i 2010 og indikationer på, at lægemidler, der er eksporteret fra Unionen, er blevet anvendt til henrettelser i et tredjeland, blev listerne over forbudte og kontrollerede varer i bilag II og III til forordningen ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1352/2011.³ Kommissionen har sammen med en ekspertgruppe set nærmere på behovet for at ændre forordning (EF) nr. 1236/2005 og dens bilag yderligere.
- (2) Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder blev juridisk bindende med Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009.⁴ Den definition af tortur, der anvendes i forordning (EF) nr. 1236/2005, er taget fra FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf fra 1984, og den er stadig gyldig. Definitionen af "anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf", som ikke findes i konventionen, bør ændres, således at den er afstemt efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Termen "lovlige straffe" i definitionerne af "tortur" og "anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf" bør også præciseres under hensyntagen til denne retspraksis og Unionens politik for henrettelse.
- (3) Artikel 5, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1236/2005 fastsætter en ordning for eksporttilladelser, som skal forhindre de pågældende varer i at blive anvendt til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

² Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (EUT L 200 af 30.7.2005, s. 1).

³ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1352/2011 af 20. december 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, EUT L 338 af 21.12.2011, s. 31.

⁴ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

- (4) Disse foranstaltninger bør ikke gå ud over, hvad der er påkrævet. De bør derfor ikke forhindre eksport af lægemidler, som anvendes til lovlige terapeutiske formål.
- (5) I betragtning af de forskellige karakteristika, der kendetegner på den ene side henrettelse og på den anden side tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, er det hensigtsmæssigt at etablere en særlig ordning for eksporttilladelser med henblik på at forhindre, at visse varer anvendes til henrettelser. En sådan ordning bør tage højde for, at en række lande har afskaffet dødsstraf for alle forbrydelser og har afgivet et internationalt tilsagn herom. Da der er en risiko for genudførelse til lande, som ikke har afgivet et sådant tilsagn, bør der gælde visse betingelser og krav, når der gives tilladelse til eksport til lande, som har afskaffet dødsstraffen. Det er derfor hensigtsmæssigt at give en generel tilladelse til eksport til disse lande, som har afskaffet dødsstraf for alle forbrydelser og bekræftet dette med et internationalt tilsagn.
- (6) Hvis et land ikke har afskaffet dødsstraf på denne måde, bør de kompetente myndigheder, når de behandler en ansøgning om eksporttilladelse, kontrollere, om der er en risiko for, at slutbrugeren i bestemmelseslandet vil benytte de eksporterede varer til en sådan straf. Der bør indføres hensigtsmæssige betingelser og krav med henblik på at kontrollere slutbrugers salg eller overførelse til tredjeparter. Hvis der er flere forsendelser mellem samme eksportør og slutbruger, bør de kompetente myndigheder have lov til regelmæssigt at tage stilling til slutbrugers status, f.eks. hver sjette måned, frem for hver gang der gives en tilladelse, uden at dette dog tilsidesætter deres ret til at annullere, suspendere, ændre eller tilbagekalde en eksporttilladelse, jf. artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1236/2005, når dette er berettiget.
- (7) For at begrænse den administrative byrde for eksportører bør de kompetente myndigheder om nødvendigt kunne give en eksportør en global tilladelse for alle forsendelser af lægemidler fra eksportøren til en bestemt slutbruger i en bestemt periode, hvori der angives en mængde svarende til slutbrugers sædvanlige brug af varerne. En sådan tilladelse vil i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1236/2005 være gyldig i højst tolv måneder med mulighed for en forlængelse med op til tolv måneder.
- (8) Det vil også være hensigtsmæssigt at indrømme en global tilladelse i tilfælde, hvor en producent skal eksportere lægemidler, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1236/2005, til en distributør i et land, hvor dødsstraffen ikke er afskaffet, forudsat at eksportøren og distributøren har indgået en juridisk bindende aftale, ifølge hvilken distributøren skal anvende en passende række foranstaltninger, som sikrer, at lægemidlerne ikke vil blive anvendt til henrettelse.
- (9) De lægemidler, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1236/2005, kan være genstand for kontrol i henhold til internationale konventioner om narkotika og psykotrope stoffer, såsom konventionen om psykotrope stoffer fra 1971. Eftersom en sådan kontrol ikke anvendes for at forhindre de relevante lægemidler i at blive anvendt til henrettelse, men for at forhindre ulovlig narkotikahandel, bør eksportkontrollen i forordning (EF) nr. 1236/2006 anvendes ud over den internationale kontrol. Medlemsstaterne bør dog opfordres til at anvende én fælles procedure for begge kontrolordninger.
- (10) For at begrænse den administrative byrde for eksportører bør de kompetente myndigheder kunne indrømme en eksportør en global tilladelse for varer, der er kontrollerede for at forhindre de pågældende varer i at blive anvendt til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

- (11) Kontrol i henhold til forordning (EF) nr. 1236/2005 bør ikke gælde for varer, hvis eksport er kontrolleret i henhold til Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP⁵, Rådets forordning (EF) nr. 428/2009⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012⁷.
- (12) Det er nødvendigt at forbyde mæglere i Unionen at yde mæglervirksomhed i forbindelse med varer, som det er forbudt at eksportere og importere, såsom varer, der ikke har anden praktisk anvendelse end henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Forbud mod ydelse af sådan virksomhed tjener til at beskytte den offentlige sædelighed.
- (13) Når der anvendes kontrol af eksporten, bør ydelsen af mæglervirksomhed og teknisk bistand i forbindelse med de opførte varer være forbudt, såfremt mægleren eller leverandøren af teknisk bistand er bekendt med, at de pågældende varer er eller kan være beregnet til henrettelse, såfremt kontrollen foretages for at forhindre brug af en sådan straf, eller beregnet til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, hvis kontrollen har til formål at forhindre sådan anvendelse. En økonomisk operatør har grund til at nære mistanke om, at varerne er eller kan være beregnet til en sådan ulovlig anvendelse, bl.a. hvis den kompetente myndighed har meddelt vedkommende, at varerne er eller kan være beregnet til sådan ulovlig anvendelse.
- (14) Der bør fastsættes en kort overgangsperiode, således at økonomiske operatører og håndhævelsesmyndigheder har en vist tidsrum til at foretage de ændringer af deres operationelle procedurer, der er nødvendige for at efterleve og håndhæve disse forbud.
- (15) Det bør gøres obligatorisk for toldmyndighederne at dele visse oplysninger med andre toldmyndigheder, og, når de afslører eksport, der er forbudt, eller import af varer eller eksport af varer, for hvilke der ikke er indrømmet de nødvendige tilladelser, at underrette de pågældende myndigheder med henblik på at pålægge den økonomiske operatør, som har begået lovovertrædelsen, en straf.
- (16) Det bør præciseres, at i det omfang, der er tale om personoplysninger, bør behandlingen og udvekslingen af oplysningerne ske efter de gældende regler for behandling og udveksling af personoplysninger i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁹.

⁵ Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr, EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse, EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 om gennemførelse af artikel 10 i De Forenede Nationers protokol om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil, der supplerer De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet ("FN's våbenprotokol"), og om fastsættelse af udførselstilladelse og indførsels- og transitforanstaltninger for skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil, EUT L 94 af 30.3.2012, s. 1.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne data (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (17) Med henblik på at få vedtaget de bestemmelser, der er nødvendige for anvendelsen af forordning (EF) nr. 1236/2005, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen med hensyn til ændring af bilag I, II, III, IIIa, IIIb, IV og V til samme forordning. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører de relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (18) Det er hensigtsmæssigt at sikre øjeblikkelig anvendelse af Kommissionens retsakt, når der i tilfælde af ændring af bilag II, III eller IIIa til forordning (EF) nr. 1236/2005 er særligt presserende årsager til sådanne ændringer.
- (19) Kommissionen anskaffer ikke udstyr til retshåndhævelsesformål, eftersom den ikke er ansvarlig for at opretholde lov og orden, straffesager eller håndhævelse af retsafgørelser i straffesager. Der bør derfor indføres en procedure til at sikre, at Kommissionen modtager oplysninger om retshåndhævelsesudstyr og -produkter, som ikke er opført på listerne, og som markedsføres i Unionen, således at det sikres, at listerne over forbudte varer og varer, der er underkastet kontrol, ajourføres for at tage højde for ny udvikling. Kommissionen bør underrette de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om enhver behørigt begrundet anmodning om at opføre varer i bilag II, bilag III eller bilag IIIa, som den modtager fra en medlemsstat, inden den træffer en afgørelse om at ændre det pågældende bilag —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 ændres således:

- 1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

Emne

Denne forordning fastsætter EU-regler for handel med tredjelande med varer, der kan anvendes til henrettelse eller tortur eller anden grusom, nedværdigende eller umenneskelig behandling eller straf, og for ydelsen af mæglervirksomhed og levering af teknisk bistand i forbindelse med sådanne varer."

- 2) Artikel 2 ændres således:

- (a) Litra a) og b) affattes således:

"a) "tortur": enhver handling, ved hvilken stærk fysisk eller mental smerte eller lidelse bevidst påføres en person med det formål at fremskaffe oplysninger eller en tilståelse fra denne eller tredjemand, at straffe personen for en handling, som vedkommende selv eller tredjemand har begået eller mistænkes for at have begået, eller at skræmme eller lægge tvang på personen eller tredjemand, eller af grunde, der kan henføres til forskelsbehandling af enhver art, når en sådan smerte eller lidelse påføres af eller på opfordring af en offentlig ansat eller en anden person, der virker i embeds medfør, eller med en sådan persons samtykke eller indvilgelse. Begrebet omfatter imidlertid ikke smerte eller lidelse, der alene er en naturlig eller tilfældig følge eller del af lovlige straffe, men det omfatter smerte eller lidelse, der er

forårsaget af den kumulative virkning af manglerne i interneringsvilkårene, såsom overfyldt indkvartering, manglende hygiejne eller lægehjælp og pleje, nægtelse af kontakt med omverdenen eller forringede tilbageholdelsesvilkår, hvad enten de, der er ansvarlige for fængslet eller et andet interneringssted, har en specifik eller bevidst hensigt om at påføre smerte eller lidelse, og selv om den fysiske person er frihedsberøvet i henhold til loven. Henrettelse anses under ingen omstændigheder for en lovlig straf

b) "anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf": enhver handling, ved hvilken stærk fysisk eller mental smerte eller lidelse påføres en person, når en sådan smerte eller lidelse påføres af eller på opfordring af en offentlig ansat eller en anden person, der virker i embeds medfør, eller med en sådan persons samtykke eller indvilgelse. Begrebet omfatter imidlertid ikke smerte eller lidelse, der alene er en naturlig eller tilfældig følge eller del af lovlige straffe, men det omfatter smerte eller lidelse, der er forårsaget af den kumulative virkning af manglerne i interneringsvilkårene, såsom overfyldt indkvartering, manglende hygiejne eller lægehjælp og pleje, nægtelse af kontakt med omverdenen eller forringede tilbageholdelsesvilkår, hvad enten de, der er ansvarlige for fængslet eller et andet interneringssted, har en specifik eller bevidst hensigt om at påføre smerte eller lidelse, og selv om den fysiske person er frihedsberøvet i henhold til loven. Henrettelse anses under ingen omstændigheder for en lovlig straf"

(b) Litra h) affattes således:

"h) "kompetent myndighed": en myndighed i en af medlemsstaterne, som opført i bilag I, der i henhold til artikel 8 har beføjelse til at træffe beslutning om en ansøgning om tilladelse"

(c) Følgende litraer tilføjes efter litra i):

"j) "Unionens toldområde": det område, der er omhandlet i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92*

k) "mæglervirksomhed":

- (a) forhandling eller tilrettelæggelse af transaktioner med henblik på køb, salg eller levering af relevante varer fra et tredjeland til et andet tredjeland eller
- (b) salg eller køb af relevante varer, der befinder sig i tredjelands, med henblik på overførsel til et andet tredjeland.

I forbindelse med denne forordning er det kun bestemmelsen om sekundære tjenester, der er undtaget fra denne definition. Sekundære tjenester er transport, finansielle tjenester, forsikring eller genforsikring eller almindelig reklame eller salgsfremmende foranstaltninger

l) "mægler": en fysisk eller juridisk person eller et partnerskab, der er hjemmehørende eller har hjemsted i en EU-medlemsstat, og som leverer tjenester, der er defineret i litra k), fra Unionen til et tredjelands område

m) "leverandør af teknisk bistand": en fysisk eller juridisk person eller et partnerskab, der er hjemmehørende eller har hjemsted i en EU-medlemsstat, og som leverer teknisk bistand, der er defineret i litra f), fra Unionen til et tredjelands område

n) "eksportør": en fysisk eller juridisk person eller et partnerskab, for hvis regning der foretages en udførselsangivelse, dvs. den person, der på det tidspunkt, hvor

angivelsen antages, har en kontrakt med modtageren i det pågældende tredjeland og har beføjelse til at beslutte, at varerne skal sendes ud af Unionens toldområde. Hvis der ikke er indgået nogen eksportkontrakt, eller hvis indehaveren af kontrakten ikke handler for egen regning, forstås ved eksportøren den person, der har beføjelse til at beslutte, at varerne skal sendes ud af Unionens toldområde. Når det er en person med hjemsted uden for Unionen, der er indehaver af retten til at disponere over varerne ifølge den kontrakt, i henhold til hvilken eksporten finder sted, betragtes den kontrahent, der har hjemsted i Unionen, som eksportør

o) "generel EU-udførelstilladelse": en eksporttilladelse, der udstedes til alle eksportører, som ved eksport til visse bestemmelseslande overholder tilladelsens betingelser for og krav til anvendelse, jf. bilag IIIb"

p) "individuel udførselstilladelse": en tilladelse, der udstedes til en bestemt eksportør med henblik på eksport til en slutbruger eller modtager i et tredjeland, og som gælder for en eller flere varer

q) "global udførselstilladelse": en tilladelse, der udstedes til en bestemt eksportør i forbindelse med en type varer, og som gælder eksport til en eller flere specificerede slutbrugere eller, såfremt eksportøren fremstiller varer, der er opført i bilag IIIa, til en distributør

r) "distributør": en økonomisk beslutningstager, der forestår engrossalgsaktiviteter i forbindelse med lægemidler eller aktive stoffer, såsom at købe lægemidler eller aktive stoffer fra producenter eller være indehaver af, levere eller eksportere sådanne produkter; engrossalgsaktiviteter omfatter ikke hospitalers, apotekeres eller lægefaglige personers køb med det ene formål at levere lægemidler til offentligheden.

*Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 301 af 19.10.1992, s. 1)."

3) Følgende artikel indsættes efter artikel 4:

"Artikel 4a

Forbud mod mæglervirksomhed

Det er forbudt for en mægler at yde mæglervirksomhed til personer, enheder eller organer i et tredjeland i forbindelse med varer i bilag II, uanset sådanne varers oprindelse."

4) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

"1. Der kræves tilladelse til al eksport af varer i bilag III uanset disse varers oprindelse. Der kræves imidlertid ikke tilladelse for varer, der kun passerer gennem Unionens toldområde, nemlig varer, der ikke er angivet til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse bortset fra proceduren for eksternt forsendelse, jf. artikel 91 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92, herunder oplagring af ikke-EU-varer i en frizone af kontroltype I eller på et frilager.

Bilag III omfatter følgende varer, der kan anvendes til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf:

- (a) varer, som primært anvendes til retshåndhævelsesformål, og
- (b) varer, som i betragtning af deres udformning og tekniske karakteristika udgør en væsentlig risiko for at blive anvendt til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Bilag III omfatter ikke:

- (a) skydevåben, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012
- (b) produkter med dobbelt anvendelse, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009, og
- (c) varer, der er omfattet af Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP."

5) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

"1. Afgørelser om ansøgninger om tilladelse til eksport af varer, der er opført i bilag IIIa, træffes i de konkrete tilfælde af de kompetente myndigheder under hensyntagen til alle relevante overvejelser, herunder især om, hvorvidt en anden medlemsstat i løbet af de foregående tre år har afslået en ansøgning om tilladelse til en eksport, der i alt væsentligt er identisk, og overvejelser om den tilsigtede slutanvendelse og risikoen for omdirigering."

6) Følgende artikel indsættes efter artikel 7:

"Artikel 7a

Forbud mod visse tjenester

- 1. Det er forbudt for en mægler at yde mæglervirksomhed i forbindelse med varer i bilag III, uanset disse varers oprindelse, til personer, enheder eller organer i et tredjeland, hvis mægleren ved eller har grund til at nære mistanke om, at dele af en forsendelse af sådanne varer er eller kan være bestemt til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf i et land, som ikke hører under Unionens toldområde.
 - 2. Det er forbudt for en leverandør af teknisk bistand at levere teknisk bistand i forbindelse med varer i bilag III, uanset disse varers oprindelse, til personer, enheder eller organer i et tredjeland, hvis leverandøren af en sådan bistand ved eller har grund til at nære mistanke om, at nogle eller alle de pågældende varer er eller kan være bestemt til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf i et land, som ikke hører under Unionens toldområde."
- 7) Følgende kapitel indsættes efter artikel 7a:

"KAPITEL IIIa

Varer, der kan anvendes til henrettelse

Artikel 7b

Krav om eksporttilladelse

- 1. Der kræves tilladelse til al eksport af varer i bilag IIIa, uanset disse varers oprindelse. Der kræves imidlertid ikke tilladelse for varer, der kun passerer gennem Unionens toldområde, nemlig varer, der ikke er angivet til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse bortset fra proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 91 i forordning (EØF) nr. 2913/92, herunder oplagring af ikke-EU-varer i en frizone af kontroltype I eller på et frilager.

Bilag IIIa omfatter varer, der kan anvendes til henrettelse, og som er blevet godkendt til eller rent faktisk anvendt til henrettelse i et eller flere tredjelande, som ikke har afskaffet dødsstraffen. Det omfatter ikke:

- (a) skydevåben, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012
 - (b) produkter med dobbelt anvendelse, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009, og
 - (c) varer, der er omfattet af Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP.
2. Hvis eksporten af lægemidler forudsætter en eksporttilladelse i henhold til nærværende forordning, og eksporten også er omfattet af krav om tilladelse i henhold til en international konvention om bekæmpelse af narkotika og psykotrope stoffer, såsom konventionen om psykotrope stoffer fra 1971, kan medlemsstaterne anvende én fælles procedure, når de skal opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning og den relevante konvention.

Artikel 7c

Kriterier for tildeling af eksporttilladelser

1. Afgørelser om ansøgninger om tilladelse til eksport af varer i bilag IIIa træffes i de konkrete tilfælde af de kompetente myndigheder under hensyntagen til alle relevante overvejelser, herunder især om, hvorvidt en anden medlemsstat i løbet af de foregående tre år har afslået en ansøgning om tilladelse til en eksport, der i alt væsentligt er identisk, og overvejelser om den tilsigtede slutanvendelse og risikoen for omdirigering.
2. Den kompetente myndighed giver ingen tilladelse, hvis der er rimelig grund til at antage, at varerne i bilag IIIa kan anvendes til henrettelse i et tredjeland.
3. Der gælder følgende retningslinjer for kontrol af den tilsigtede slutanvendelse og risikoen for omdirigering:
 - 3.1. Hvis producenten af et lægemiddel, som indeholder et aktivt stof, der er opført i bilag IIIa, anmoder om en tilladelse til at eksportere et sådant produkt til en distributør i et tredjeland, skal den kompetente myndighed foretage en vurdering af de kontraktlige aftaler, som eksportøren og distributøren har indgået, og af de foranstaltninger, de træffer for at sikre, at lægemidlerne ikke vil blive anvendt til henrettelse.
 - 3.2. Hvis der anmodes om en tilladelse til at eksportere varer, der er opført i bilag IIIa, til en slutbruger i et tredjeland, skal den kompetente myndighed vurdere risikoen for omdirigering, idet der tages højde for de gældende kontraktlige aftaler og for den erklæring om slutanvendelse, som slutbrugeren har undertegnet, hvis en sådan erklæring foreligger. Foreligger der ingen erklæring om slutanvendelse, er det op til eksportøren at påvise, hvem der er slutbruger, og hvordan varerne vil blive anvendt. Hvis eksportøren ikke kan fremlægge tilstrækkelige oplysninger til, at risikoen for omdirigering kan vurderes, skal den kompetente myndighed anses for at have rimelig grund til at antage, at varerne kan anvendes til henrettelse.

Artikel 7d

Forbud mod visse tjenester

1. Det er forbudt for en mægler at yde mæglervirksomhed i forbindelse med varer i bilag IIIa, uanset disse varers oprindelse, til personer, enheder eller organer i et tredjeland, hvis mægleren ved eller har grund til at nære mistanke om, at dele af en forsendelse af sådanne varer er eller kan være bestemt til henrettelse i et land, som ikke hører under Unionens toldområde.
2. Det er forbudt for en leverandør af teknisk bistand at levere teknisk bistand i forbindelse med varer i bilag IIIa, uanset disse varers oprindelse, til personer, enheder eller organer i et tredjeland, hvis leverandøren af teknisk bistand ved eller har grund til at nære mistanke om, at nogle eller alle de pågældende varer er eller kan være bestemt til henrettelse i et land, som ikke hører under Unionens toldområde."
- 8) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

Tilladelsestyper og udstedende myndigheder

1. Med denne forordning indføres en generel EU-udførelstilladelse for visse udførsler, jf. bilag IIIb.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, kan forbyde eksportøren at anvende denne tilladelse, hvis der er begrundet mistanke om eksportørens evne til at overholde en sådan tilladelse eller en bestemmelse i eksportkontrollovgivningen.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udveksler oplysninger om alle eksportører, der er frataget retten til at anvende en generel EU-udførelstilladelse, medmindre de fastslår, at en bestemt eksportør ikke vil forsøge at udføre varer i bilag IIIa via en anden medlemsstat. Der skal anvendes et sikkert og krypteret system til denne udveksling af oplysninger.
2. En tilladelse til andre udførsler end dem, der er omhandlet i stk. 1, for hvilke der kræves en tilladelse i henhold til denne forordning, udstedes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, jf. bilag I. En sådan tilladelse kan være en individuel eller en global tilladelse, hvis den vedrører varer i bilag III eller bilag IIIa. Tilladelser, der vedrører varer i bilag II, skal være individuelle tilladelser.
3. En tilladelse til indførsler, som kræver en tilladelse i henhold til denne forordning, udstedes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor museet er beliggende, jf. bilag I. Tilladelser, der vedrører varer, der er opført i bilag II, skal være individuelle tilladelser.
4. Tilladelser til levering af teknisk bistand i forbindelse med varer i bilag II udstedes af:
 - (a) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor tjenesteudbyderen har hjemsted, jf. bilag I, hvis bistanden skal leveres til et museum i et tredjeland, eller
 - (b) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor museet er beliggende, jf. bilag I, hvis bistanden skal leveres til et museum i Unionen.
5. Ansøgere meddeler de kompetente myndigheder alle relevante oplysninger, som kræves til deres ansøgning om en individuel eller global udførelstilladelse eller en individuel indførelstilladelse, således at de kompetente myndigheder har

fuldstændige oplysninger, navnlig om slutbrugeren, bestemmelseslandet og varenes slutanvendelse. Tilladelsen kan om nødvendigt være betinget af en erklæring om slutanvendelsen.

6. Hvis en producent skal udføre lægemidler til en distributør, skal producenten uanset stk. 5 meddele oplysninger om de aftaler, der er indgået, og de foranstaltninger, der er truffet for at forhindre, at disse varer anvendes til henrettelse i bestemmelseslandet, samt oplysninger om varenes slutanvendelse og slutbrugere, hvis sådanne oplysninger foreligger.
7. Medlemsstaterne behandler ansøgninger om individuelle eller globale tilladelser inden for en frist, der fastsættes i henhold til national lov eller praksis."
- 9) Følgende stykke tilføjes i artikel 11:
"5. Alle underretninger, som kræves i henhold til denne artikel, skal foretages ved hjælp af et sikkert og krypteret informationsudvekslingssystem."
- 10) Følgende artikel indsættes efter artikel 11:

"Artikel 11a

Toldmyndighedernes udveksling af oplysninger

1. Med henblik på risikoforvaltning udveksler toldmyndighederne relevante oplysninger i henhold til artikel 4g i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93*.
2. Toldmyndighederne underretter de kompetente myndigheder i den relevante medlemsstat, når der forekommer eksport eller import af varer, som er ulovlig ifølge artikel 3 eller 4. Toldmyndighederne underretter også de kompetente myndigheder i tilfælde af eksport uden tilladelser, jf. artikel 5 eller 7b.

* Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1)."

- 11) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

Ændring af bilag

Kommissionen har i henhold til artikel 15a beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilag I, II, III, IIIa, IIIb, IV og V. Oplysningerne i bilag I vedrørende medlemsstaternes kompetente myndigheder ændres på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.

Hvis det i tilfælde af en ændring af bilag II, III eller IIIa af særligt hastende årsager er påkrævet, anvendes proceduren i artikel 15b på delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne artikel."

- 12) Følgende artikel indsættes efter artikel 12:

"Artikel 12a

Anmodninger om tilføjelse af varer til en af listerne over varer

1. Alle medlemsstater kan sende en behørigt begrundet anmodning til Kommissionen om at tilføje varer, der er udformet eller markedsført med henblik på

retshåndhævelse, til bilag II, bilag III eller bilag IIIa. En sådan anmodning skal indeholde:

- (a) oplysninger om varernes udformning og karakteristika
 - (b) oplysninger om samtlige anvendelsesformål for varerne og
 - (c) oplysninger om de internationale og nationale regler, der ville blive overtrådt, såfremt varerne anvendes til retshåndhævelse.
2. Kommissionen kan inden for tre måneder bede den anmodende medlemsstat om yderligere oplysninger, hvis den mener, at anmodningen ikke belyser et eller flere relevante punkter, eller at der er behov for yderligere oplysninger om et eller flere af de relevante punkter. Den meddeler, på hvilke punkter der ønskes yderligere oplysninger.
3. Hvis Kommissionen mener, at der ikke er behov for yderligere oplysninger, eller hvis den har modtaget de yderligere oplysninger, den har anmodet om, skal den inden for seks måneder indlede proceduren for vedtagelse af den ønskede ændring eller meddele de anmodende medlemsstater, hvorfor denne ikke indledes."
- 13) Følgende artikel indsættes efter artikel 13:

"Artikel 13a

Behandling af personoplysninger

Personoplysninger skal behandles og udveksles i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF * og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 **.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1."

- 14) Artikel 15 udgår.
- 15) Følgende artikler indsættes efter artikel 15:

"Artikel 15a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Delegationen af beføjelser, der er omhandlet i artikel 12, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 12 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 12, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter, der vedtages i henhold til denne artikel, træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for at anvende hasteproceduren.
 2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 15a, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse."
- 15) I bilagene foretages følgende ændringer:
- (a) I bilag III udgår punkt 4
 - (b) Der tilføjes et nyt bilag IIIa, hvis tekst findes i bilag I til nærværende forordning.
 - (c) Der tilføjes et nyt bilag IIIb, hvis tekst findes i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Nummer 6 i artikel 1 og nummer 7 i artikel 1, i det omfang det indsætter artikel 7d, finder anvendelse fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Bruxelles, den 14.1.2014
COM(2014) 1 final

ANNEX 1

BILAG

til forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf

BILAG

til forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf

Bilag I

"Bilag IIIa

Varer, der kan anvendes til henrettelse, jf. artikel 7b

<u>KN-kode</u>	<u>Beskrivelse</u>
<i>ex</i> 2933 53 90 [(a) til (f)] <i>ex</i> 2933 59 95 [(g) og (h)]	<p>1. Varer, der kan bruges til henrettelser af mennesker ved brug af dødssprøjter:</p> <p>1.1. Barbituratnarkosemidler med kort eller længere tids virkning, herunder blandt andet:</p> <p>(a) amobarbital (CAS-nr. 57-43-2)</p> <p>1.1. amobarbitalnatriumsalt (CAS-nr. 64-43-7)</p> <p>1.2. pentobarbital (CAS-nr. 76-74-4)</p> <p>1.3. pentobarbitalnatriumsalt (CAS-nr. 57-33-0)</p> <p>1.4. secobarbital (CAS-nr. 76-73-3)</p> <p>1.5. secobarbitalnatriumsalt (CAS-nr. 309-43-3)</p> <p>1.6. thiopental (CAS-nr. 76-75-5)</p> <p>1.7. thiopentalnatriumsalt (CAS-nr. 71-73-8), også kendt som thiopentonnatrium</p> <p><i>Note:</i></p> <p>Dette punkt omfatter også varer, der indeholder et af de narkosemidler, der er opført under barbituratnarkosemidler med kort eller længere varende virkning."</p>

Bilag II

"Bilag IIIb

"Generel EU-udførelstilladelse nr. EU ...

Del 1 – Varer

Denne generelle udførelstilladelse dækker de varer, der er opført i punkterne i bilag IIIa til forordning (EF) nr. 1236/2005

Del 2 – Bestemmelsessteder

Der kræves ikke udførselstilladelse til leveringer til et land eller et territorium, som er en del af Unionens toldområde, hvilket med hensyn til Rådets forordning (EF) 1236/2005 omfatter Ceuta, Helgoland og Melilla (artikel 18, stk. 2).

Denne tilladelse gælder i hele Unionen for udførsel til følgende bestemmelsessteder:

Danske territorier, som ikke er en del af toldområdet:

- Færøerne
- Grønland

Franske territorier, som ikke er en del af toldområdet:

- Fransk Polynesien
- de franske sydlige og antarktiske områder
- Ny Kaledonien
- Saint-Barthélemy
- Saint-Pierre og Miquelon
- Wallis og Futuna

Hollandske territorier, som ikke er en del af toldområdet:

- Aruba
- Bonaire
- Curaçao
- Saba
- Sint Eustatius
- Sint-Maarten

Britiske territorier, som ikke er en del af toldområdet:

- Anguilla
- Bermuda
- Falklandsøerne
- Gibraltar
- Montserrat
- Saint Helena, Ascension og Tristan da Cunha
- Sydgeorgien og Sydsandwichøerne
- Turks- og Caicosøerne

Albanien

Andorra

Argentina

Australien

Benin

Bolivia
Bosnien-Hercegovina
Canada
Kap Verde
Columbia
Costa Rica
Djibouti
Ecuador
Georgien
Guinea-Bissau
Honduras
Island
Kirgisistan
Liberia
Liechtenstein
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
Madagaskar
Mexico
Moldova
Mongoliet
Montenegro
Mozambique
Namibia
Nepal
New Zealand
Nicaragua
Norge
Panama
Paraguay
Filippinerne
Rwanda
San Marino
São Tomé og Príncipe
Serbien
Seychellerne

Sydafrika
Schweiz (inklusive Büsingen og Campione d'Italia)
Timor-Leste
Tyrkiet
Turkmenistan
Ukraine
Uruguay
Usbekistan
Venezuela

Del 3 - Betingelser for og krav til anvendelsen af denne generelle udførselstilladelse

- (1) Denne tilladelse må ikke anvendes, hvis:
- eksportøren af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor vedkommende har hjemsted, er blevet gjort bekendt med, at de pågældende varer helt eller delvis er eller kan være beregnet til genudførsel til et tredjeland eller til henrettelse i et tredjeland
 - eksportøren ved eller har grund til at nære mistanke om, at de pågældende varer helt eller delvis er beregnet til genudførsel til et tredjeland eller til den anvendelse, der er omhandlet i forrige led
 - de pågældende varer udføres til en frizone eller et frilager, som er beliggende på et bestemmelsessted, der er omfattet af denne tilladelse
 - eksportøren er producent af de pågældende lægemidler og ikke har truffet en juridisk bindende aftale med distributøren om, at sidstnævnte skal gøre alle leveringer og overførsler betinget af indgåelsen af en juridisk bindende aftale, som - gerne ledsaget af en afskrækkende kontraktmæssig sanktion - pålægger kunden mulighed
 - (a) ikke at anvende nogle af de varer, vedkommende modtager fra distributøren, til henrettelse
 - (b) ikke at levere eller overføre nogle af disse varer til en tredjepart, hvis kunden ved eller har grund til at nære mistanke om, at varerne er eller kan være beregnet til henrettelse, og
 - (c) at pålægge en tredjepart, til hvem kunden måtte levere eller overføre disse varer, samme krav.
 - eksportøren ikke er producent af de pågældende lægemidler og ikke har erhvervet en undertegnet erklæring om slutanvendelsen fra slutbrugeren i bestemmelseslandet eller
 - eksportøren ikke har indgået en juridisk bindende aftale med distributøren eller slutbrugeren, ifølge hvilken det - gerne ledsaget af en afskrækkende kontraktmæssig sanktion - kræves af distributøren eller, såfremt aftalen er indgået med en slutbruger, af slutbrugeren, at vedkommende indhenter forudgående tilladelse fra eksportøren til

- (a) enhver overførsel eller levering af dele af forsendelsen til en retshåndhævende myndighed i et land eller et territorium, som ikke har afskaffet dødsstraffen
 - (b) enhver overførsel eller levering af dele af forsendelsen til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som indkøber relevante varer for eller yder tjenester, der involverer brugen af sådanne varer, til en sådan retshåndhævende myndighed og
 - (c) enhver genudførsel eller overførsel af dele af forsendelsen til et land eller et territorium, som ikke har afskaffet dødsstraffen.
- (2) Eksportører, som benytter denne tilladelse nr. EU..., skal underrette de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, om deres første anvendelse af denne tilladelse senest 30 dage efter datoen for den første eksport.

Eksportører skal i det administrative enhedsdokument også meddele, at de anvender denne tilladelse EU 001 ved i rubrik 44 at anføre referencen X002.

- (3) De rapporteringskrav, der er knyttet til anvendelsen af denne tilladelse, og de yderligere oplysninger, som den medlemsstat, hvorfra udførelsen finder sted, kan kræve om varer, der udføres i henhold til denne tilladelse, fastsættes af medlemsstaterne.

En medlemsstat kan kræve, at de eksportører, der har hjemsted i denne medlemsstat, registreres forud for den første anvendelse af denne tilladelse. Registreringen skal være automatisk og skal straks og under alle omstændigheder inden for ti arbejdsdage efter modtagelsen anerkendes af de kompetente myndigheder over for eksportøren.